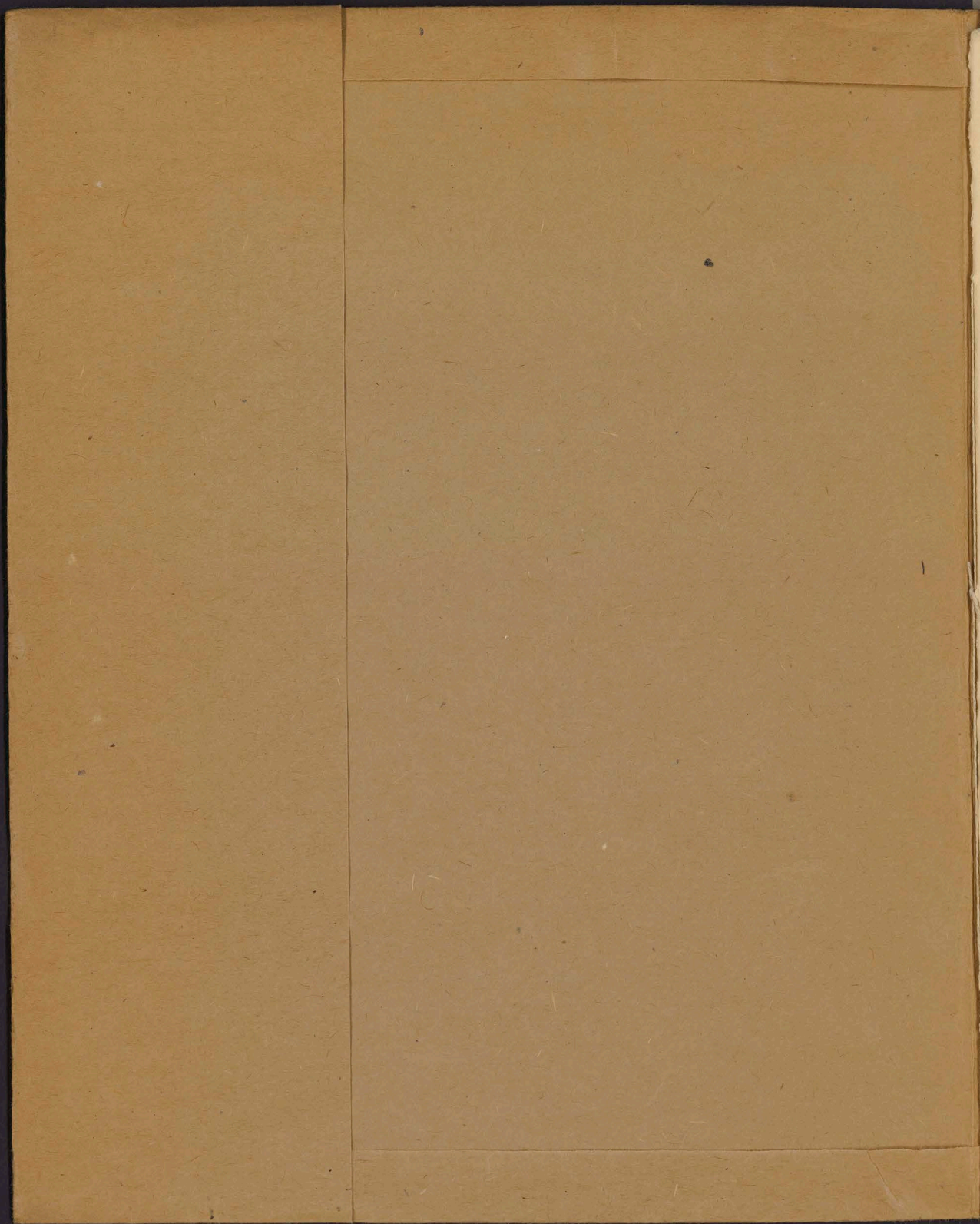
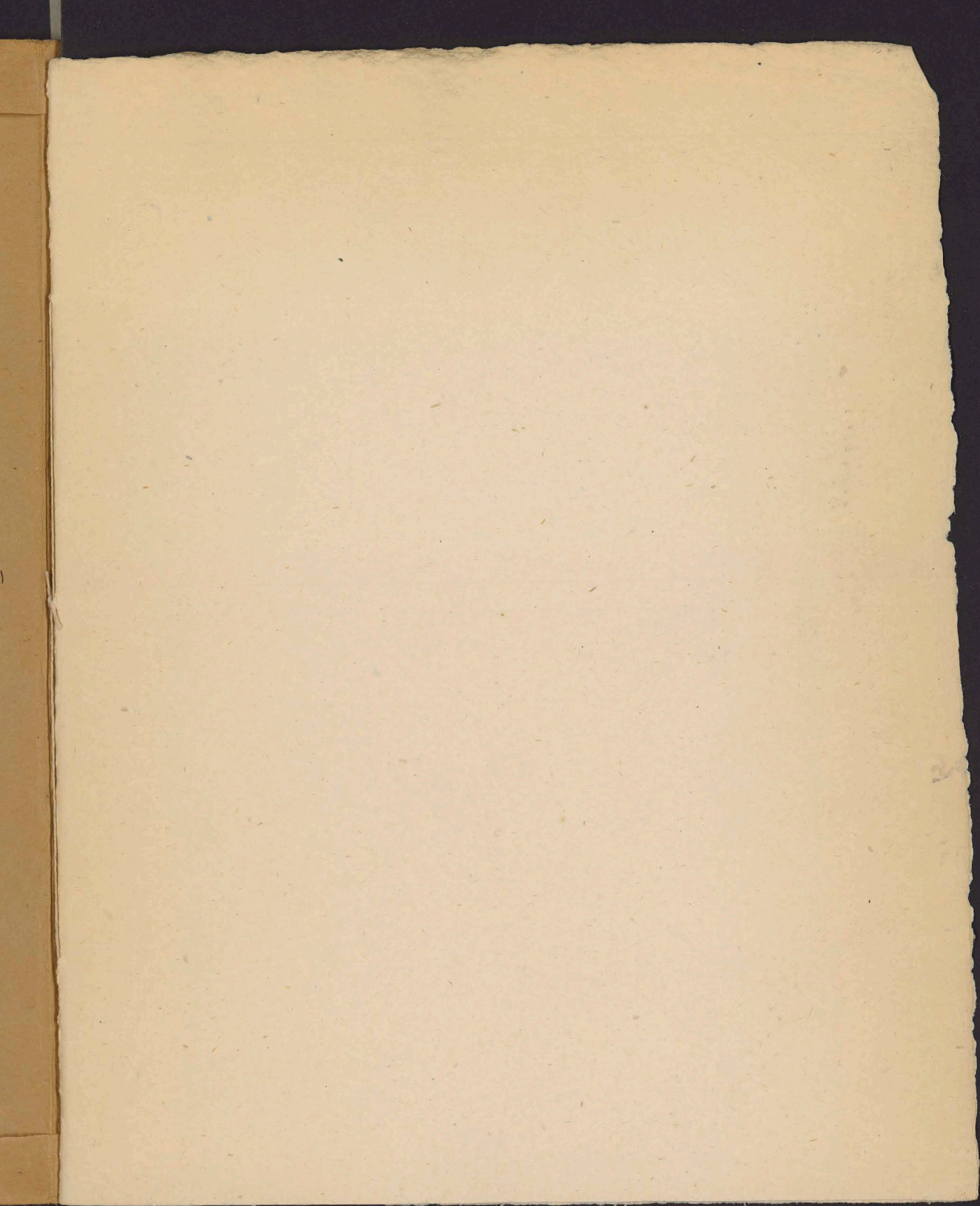

Cal. Comp. MELIA

Qu

6120

Kalendularz z oprawy - księgi rachunkowej m. Kralowa od r. 1576 (APKn. ok. 1638) wydobyta w listopadzie 1970 r. Dar Archiwum Państwowego w Kralovie.

Restauracja kart i oprawy wykonana Anna Seremeta,

Kralov I 1971.

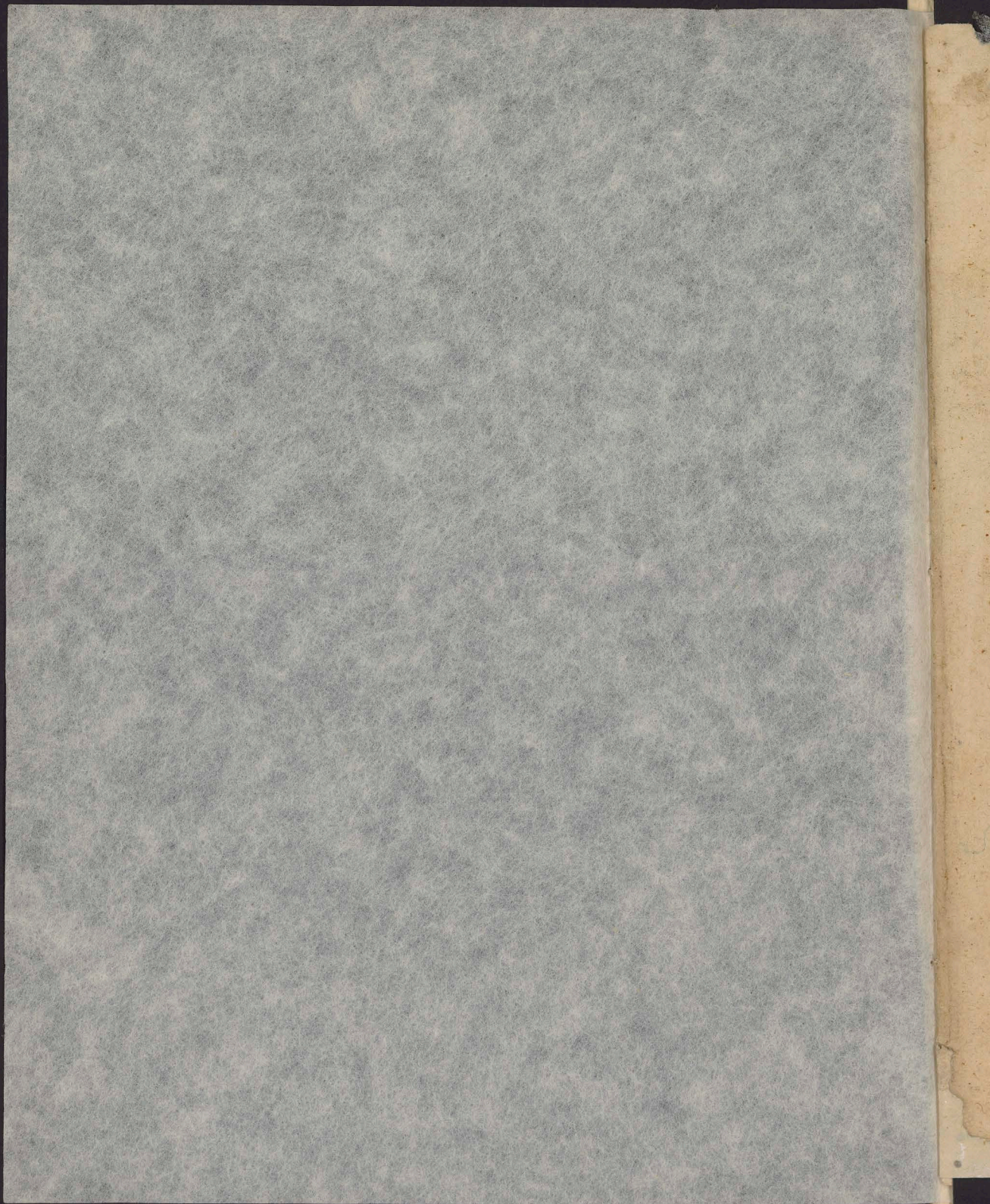
Cim 6120

4-ty egz. do Inv. 2852, Cim. 4401, Cim. 4848.

chrom
(638)

lo -

4848

Tercia additio est cōsoni vt si dicam⁹
 patrē inge. utū filiā vngēitū consue
 stantialēq; patri. spiritū vero sc̄m a p̄e
 et filio procedentē. hec additio ē catho
 lica et fidelitū. Sed prime due sunt pro
 hibite. velud erronee. de quibus dicitur
 Apoca. vltimo. Si quis apposuerit ad
 hec apponet deus sup illi plagas scri
 ptas in libro isto. de hys. Etiā intelli
 gitur decretū Sinodi Ephesine quo di
 ctum ē. nulli licere aliā fidē profiteri. vt
 supra patuit. Nec igit ad p̄is pro. co
 herendis taliū Scismaticoz ac Rute
 norum siuolis latinozū accusatiōibus
 sufficiant. qui nō contēti. q; Scismatica
 sectione presentem a tota ch̄stianitate
 confusionē suscipiunt. suntq; habituri
 futuram in damnatione sempiternam
 blasphemā apertis rictibus in ecclias
 catholicam retorquent. Ideo profecto
 sumo superbie cecati sunt. et iobediētie
 laqueis in intellectu cōpediti. vt consi
 derare nequeāt quātis calamitatibus
 obruant. aut que mala sunt indies eis
 euentura. Reuera inftar populi Isra
 helitici merito debitas penas pendūt
 qui dum in decē tribubus scismate se a
 tribu et regno Juda distingueret et se
 pararet vt habet 3. Re. 12 In q̄ tribu
 Luitas erat sancta Hierosale. templū
 dñi. et legitimū atq; summū sacerdo
 tium verusq; dei cultus. fecit sibi regem.
 d Jerobā post mortē Salomonis
 qui fabricatis Idolis et aureis vitulis
 spreta dī maiestate ad ea colenda ⁊ ado
 randa populū ipsum induxit. et falsos

sacerdotes. et p̄phetas Baal iustitnēs
 ad peiora semp declinavit. Et si quādo
 q; vniti videbantur. vt p̄te dum Josa
 phat rex Juda cū Achab rege Israel
 affinitate vniti fuerant. vt patet. 3. Re.
 22. Nihilomin⁹ tñ aduersus tribum
 Juda fremebāt semp. ⁊ mala q̄ poterāt
 inferbāt et procurabāt. Et p̄pter scelera
 suamq; infidelitatem Regno priuati
 Osea rege occiso. vt scribitur. 4. Re. 17.
 Rege vero Juda Ezechia hierosolimis
 in pace dñante ad Assirios translati. in
 regnū Samari. et p̄ alias varias gētes
 missi sunt. Vñ redeundi ad p̄pria spes
 oīs eis fuerat ablata. sic et Grecozū cū
 Ruthenis conciliabulū se a Romana
 etclesia separatis. vbi summū sacerdo
 tium et verus est cultus dei. verūq; im
 periū incidit in varias hereses. et licet
 q̄sq; ad vniōnē accessit nunq; tñ perse
 ueranter p̄mansit. mala omnia sc̄e Ro
 mane ecclesie inferendo et procurando
 egresserens. q; primatū habeat q; p̄ter
 et imperiū ad Latinos sit translatum.
 Nunc itaq; iā pdita vniōne et obediē
 tia. simul et imperiū pdiderūt translati
 ad Turcos. et inter infideles natiōes
 dispersi. Ecclesia autē Romana et impe
 rium latinozū. et si passa fuerint. aut ali
 quando passura forent aduersa. diuina
 tñ protectione conseruata sunt et pmā
 sura ad finē seculi i fidei v̄itate hacten⁹
 e **Capitulum quintum de**
Grecozū redditu: beni
gna susceptione: et tolera

Cim. 6120

1971 D 33 SH. D.

tionem ritus eorum ab ecclesia
et quoniam non tam facilis gratia
Ruthenis deberet impediri
et quomodo sacramentum
ordinis non habent

Tametsi Grecos totiens in varios errores pertinaciter vitione contempta relabi contingebat. Redentibus tamen sicte ne an veraciter usque modo a pia matre sancta Romana ecclesia munera composita sunt. susceptis graciosè et toleratus eorum ritus licet tanquam illegittimus non tamen approbatus. esto quod ab ecclesia Romana quondam articulo necessitatis imminente obseruatus extiterat velud monstrabitur inferius. Toleratus quidem tanquam ab eis usurpatus ut malum inde minus emergeret. iuxta illud Innocentij prima questione prima. Quod pro necessitate temporis statutum est. cessante necessitate debet cessare propter quod urgebat. Et in capitulo licet Grecos de baptismo ponuntur. verba Innocentij pape tercij. et generali concilio licet grecos diebus nostris ad obedientiam seois apostolice reuertentes fauere ac honorare velimus. mores ac ritus eorum in quantum cum domino possumus sustinendo. et Astaranus libro quarto titulo tercio ecclesia Romana de Grecis qui ei obediunt hoc dissimulat ut sua et antiquo consuetudine seruent in usu sacramentorum. Dissimulantur enim mala et vicia tolerantur abusus et errores su-

stinent minus recta ne maiora scandala succederent. talis ergo permissio ab ecclesia inuita est quodammodo. Iuxta illud Crisostomi. et habentur verba in canone xxxi. q. ic. hac ratione. dicitur. Aliud est enim precipere aliud permittere. quod enim permittimus nolentes precipimus. quod malas hominum voluntates ad plenum prohibere non possumus. hac ob rem Grecos redeuntes ad depositionem ritus huiusmodi. repente precepto necessitare noluit ecclesia permisit quidem ignoscendo non precipiendo. cum non sine vicio est quod ignoscitur velud g. Dicit beatus Gregorius in moralibus et habentur verba eius. dist. xiiij. c. nervi et hoc ideo. ut sub tempore opportuno ad unam sacramentorum ecclesie formam firmatos in virtute obedientie facilius incitaret et inuitaret. quo facto demonstravit Gregorum exigentem pertinaciam necessitate dissimulationis sue. tanquam pie parentis h. Que benigna patientia tolerat quandoque procaces filios. ut parentis sue visa lenitudine mansuescerent. Et ad eam se plene colligeret susciperetque. post hec precepta sua monita et decreta salubria accedendi ad sacramentorum usum verum secundum formam ecclesie. et pro maiori securitate futura in Sacramentum baptismi fundamentum fidei. et omnium sacramentorum ianuam sub conditione saltem susciperet. ut dicit Thomas in quarto. et Alexander in quarta parte. q. iij. et alij doctores plures ut dicitur inferius. Sic namque solita est ecclesia

Grecos scismaticos et quosuis heretico
 cos venientes et redeuntes ad fidē de
 honestate tolerare. in eorū moribus et
 ritibus antiquis. Baptismum sacros
 eorum ordines et cetera Sacramenta
 quo ad eius fieri potest. serēs nec ad ite
 rationem cogēs ac necessitans. vt dicit
 beatus Augustinus. i. q. i. contra dona
 tistas velud superius dictum est. pmo
 capitulo tractatus scđi. l. Si vult
 quēq; reuersum suo relinquēs arbitrio
 Iuxta illud melius quidem est vt vnaq;
 q; res vtrūq; valeat q; prorsus pereat
 de dispositione ipuberum. c. duo pueri
 in glo. proponens ei tamen sanius cō
 silij. qui certior. securiorq; salutis fieri
 vult vt in baptismū. Qui sacramentoz
 porta est. sub p̄dione introeat. .m
 Quā in dubijs via tutior est eligenda
 vt habetur de preb. nō bapti. c. veniēs
 et despō. c. Iuuenis. de qua conditione
 dicitur inferi. quid vero dicitur ad id
 quod scriptum ē de baptismō in capi
 licet grecos. vbi sic dicit in his deferre
 non volumus nec debemus que peri
 culum generat animarū et ecclesiastice
 derogant honestati. Si ergo quod gre
 cis concessum est de baptismō et alioz
 sacramentozū non iteratione et ritibus
 moribusq; antiquis eorum tolerandis
 dum redibant an cōuenieb at etiam cō
 cedere cum in anime periculum vergāt
 ex eo precipue quod dubitari vidēatur
 an sacramentū ordinis habeant Nam
 si dubitabile scđm Petrū de palu. circa
 distinctionē. xij. quarti. q. prima. arti. ij

conclusiōe tertia. n. Vtrū ordiati
 ab Ep̄is hereticoz ordinē accipiāt qui
 rōe sui ordinis ep̄alis. q̄ nō ē sacramētū
 sed sacramētale. potestati pape subiacēs
 vident nō posse dare sacramētū ordi
 eo q; auferē ab eis pape ptāte q; i oia sa
 cramēta p̄t et Grecos in eoz p̄cisiōe
 nō ē dubiū ex causa erroris alicui⁹ atq;
 heresis ab ecclia p̄cidi vt patuit. videt q;
 cōuenienti⁹ reuniti sacros ordines ite
 rarent de hac q̄stione nolo mltā dispu
 tare habeo factū ecclie p̄ auctoritate. q;
 neminē ponit in salutis īsecuritate. qd ḡ
 dicem⁹ de Rutenis o Qui nūq; ecclie
 fuerāt obediētes ⁊ sicut grecanos ritus
 in mltis nō obseruāt. rōne cuius peoz
 hereticis habiti sunt. tenentq; vsq; mō
 et habent sic. oēs grecozū errores atq;
 hēses eaq; vniuersa q̄ affiatu malignoz
 spirituzū nephāda et abhoiabilia popu
 lū grecoz p̄ Romanā ecclias salutiferos
 q; ritus ac sacramēta ei⁹ vomere sugge
 stu sexti Cōstātini impatoris. de q; dcm
 ē in. r. scismate. Dānabili audacia veriti
 nō fuerāt p se p̄ Romanā ecclia susce
 perūt blasphemātes et p̄tinac. oib⁹
 Greci aduersus eā de bachātes habeāt
 ne aliq; sacramēta et p̄cipue sacramentū
 ordi. Nā tā et si greci redimētib⁹ pla
 toleratio fieri solita ē eis p̄fectio a sc̄tā
 m̄re ecclia. nemi claudēte gremiū ad se
 redire volēti gr̄a facile dari n̄ debēt. vt p̄
 ex sequētibus et p̄missis nisi p̄mitterēt
 se decreta suaturos concilij florentini
 cum plenaria errorū ab renunciatiōe et
 denuo susceptione sacramēta ordinis.

P Nam quos alicui graciosè conce-
 ditur trahi facile non debet ab alijs in
 exēplū vt dicit regula iuris septia. Et itez
 in argumentū trahi nō poterūt q̄ aliqñ
 ppter necessitatē sunt cōcessa. Mā quō
 sine periculo fieri poterit animarū sacra-
 mentorū vsus et eorum administratio
 eis pmissa aut dissimulata seu tolerata
 post eorū etiā reditū ad vniōnē. q̄ veris
 legitimisq̄ ministris sacramentorum
 carent. Et nec ordinem. nec cū eo cara-
 cterem sacerdotale vnq̄ percipiūt. Mā
 cū a grecis veris dissideant. ab eisq̄ vi-
 tentur et excommunicent. hoc excepto q̄
 ad patratiōnē alicuius scelerū et impie-
 tatis vnirent et conuincere et pre-
 cipue ad impugnādā ecclesiam quō
 ergo ab eis sacramēta suscepturi sunt.
 Cum etiā patriarcha grecorū Rome
 resideat sub obedientia pape verū qdē
 cōisama vulgat. Iudeū quēndā ab īpa-
 ratore Thurcorū mercatu obtinuisse
 vt in sedē patriarchalē illic et in alijs ec-
 clesijs. si que supersunt. pontifices sur-
 roget. cui demū autoritas gerēdi pōti-
 ficū et consecrationis munus ab Iudeo
 ne. p̄ uisō an ab imperatore Thurcorū
 machometico veniat. sana mente diu-
 dice vt Si vero id autoritatis p̄secrādi
 et institūdi quibuspiā suis pōtificibus
 extra ecclesiam Romanā attribuāt. cū
 tñ eadē erit questio de eis. Vñ dictā
 auctoritatē nacti consecutiq̄ fuerit erit
 demonstratio circularis. Sic itaq̄ mi-
 seri ac stulti pontifices suos simoniaca
 et erronea p̄auitate suscipiunt non cō-

siderantes q̄ nemo plus iuris trāssere
 potest in alium q̄ sibi p̄petere dinosca-
 tur. vt dicit regula Juris. vnde cum da-
 tores officiorū nullū ius habeant simi-
 liter hū qui consecrationū munera cō-
 ferunt. videant igif qualia pontificia. q̄
 liaue sacerdotia habeant. Quocirca re-
 vera dignū est. vt vnitatis ecclesie cōten-
 toribus et hostibus blasphematorib⁹
 q̄ fidei orthodoxe ab latrone et q̄stua-
 rio p̄sido. latronū autoritas cōferatur.
Q Quo sit vt et benedictiones talium
 maledictiones sunt. et execrationes. co-
 q̄ caractere sacri ordiis omnino carent
 dicit em̄ beatus Gregorius cuius au-
 toritas scribitur prima questioe prima
 q̄ benedictio illis i maledictionē cōuer-
 titur. que ad hoc vt fiat hereticus pro-
 mouetur sic promouent. Ruteni vt p-
 tinaciter cōtra ecclesiā senciāt. si eorum
 vsurpatio promotio dici mereatur. Et
 scribitur Malachie. 2. et. i. q. i. Maledicā
 inquit deus. benedictionibus vestris
 scilicet vos heretici atq̄ scismaiici. **Q**
 ergo telte beato Augustino vt habet
 ibidem. i. q. i. c. Extra catholicā Ecclesiā
 non est locus sacrificij odit deus sacri-
 ficia talia. vt dicit beatus Hieronimus
 super Amos p̄phetam. et habet. i. q. i.
 et a se proiecit. et quotienscūq̄ fuerint
 congregati in nomine eius detestatur
 fetorem eorū. Et ne i hac determinatiōe
 singularis iueniar. relinquo sano viroz
 doctorū arbitramēto vt diffiniant secū
 deliberātes et hūis suscipiant ne sacri
 ordinē cū autoritate et caractere et an-

simpliciu eruditione aliqua circa mate-
riam presentem adducere decreui non
obstante. q̄ ad materiã assumptam
nõ videbuntur pertinere. Et primo de
his que sacramentalia sunt dicendum
est. Catechismũ quidẽ ecclesia p̄mittẽtũ
dũ constituit. qui ẽ eorũ eruditio q̄ fit ei
sunt vt ad ea se baptisandus sciat obli-
gatum esse exorcismũ vero. et pulsionẽ
potestatis demonis quã accepit in ho-
mine ex peccato primorũ parẽtum. ne
a baptismi susceptione baptisandum i-
pediret. que vtraq; sunt Sacramentalia
et desol. nitate sacramenti. vnde circa Ex-
orcismũ et catechismũ fit sufflatio. cũ ver-
borũ effusione vt vis demonis afflatu
spiritus sancti expellatur. ne quouis mō
baptisando impedimentũ comprestet
vt dicit Augustinus de simbolo. libro
primo. Et de conse. dis. quarta. c. f. ostẽ-
q; et sequentibus decẽ capitulis. etiam
vt dicit Albertus circa dis. vi. quarti in
fine fit crucis signo in pectore. et i fronte
vt diabolus se cognoscat pelli ab eo. tã
in occulto cordis q; in aperto confes-
sionis cuius vexillum victorie imprimẽt
vt interemptiõis sue videns signaculũ
iã sibi desiceps vas illud sciat alienum
quod lege peccati natũ possiderat fit et
tactus seu impositio manuũ qua dia-
bolo via precluditur ne semel expulsus
redeat. Preterea ad idẽ dicit Petrus de
paludi dis. vi. quarti. questione quarta
articulo primo. Q. cõmuniter in conse-
cratis articulo iperite baptisante. aut
formam mutat aut de substantia lib.

aliquid obmittit omnia igitur substã-
tia. que sunt oportet pcurrere. sunt
iteranda que iam fuerant etiã adhibita
et etiam alia que sunt de solẽnitãte circa
catechismũ et exorcismũ. vt sal in os mie-
tendũ ad designandũ q; baptisandus
de sapientia diuina magis p̄ se idẽ lib.
debet discernere. in inicio auribus et nari-
bus et p̄ se expulso et puluere vt a-
ptus receptur ad fidem condiscendũ
et approp̄ quãdam suauitate redolentẽ
eius. M. olei in pectore et in
scapulas facienda vt se ad pugã cõtra
hostes spirituales exponeret. sciretq; i-
minere sibi bellum cũ potest atibus ae-
reis. deinde post baptismũ ecclesie debz
accipere Crisma i verticẽ ad innuendũ
q; gratia spiritus sancti i ipsum bap-
tisatum iam descendit. Itẽ et cereũ accen-
sum qui fidẽ clarã eũ suscepisse et pro-
fessurum palam eandẽ contestat vestẽ
deniq; candidã. vt intelligeret positã
in Adam innocẽtiã sibi esse restitutã.
Nec itaq; licet Sacramentalia sint et nõ
sacramenta nequãq; contẽnda sunt.
Nam velud dicit idẽ Petrus de palude
vbi supra circa dis. primã. q. i. si. ha-
bent effectum p modũ meriti et fidei et
opere operante. et nõ solũ feruore et de-
uotione vtentũ. sed totius ecclesie vnde
sicut non est par vilipendenda fides to-
tius ecclesie meritũ eius et preces eius
Sic nec ista. et quãto plus valet meritũ
et fides totius ecclesie q; vnũs p̄sone.
tanto precellunt iste generales cerimo-
nie ecclesie totius. que non sine inspira-

nione spiritus sancti sunt inuenta. **g** Motādū
 hanc tamen materiā. **g** Motādū
 dicunt Theologi qñ verū sacramentū
 conseritur in necessitate et post tempus
 patitur. debita solēnitas est adhibēda
 et nihil de cōcurrentibus obmittendū
 est. nec est vis si repetunt que sacramēta
 nō sunt. et etiā que de substantia sunt s̄
 cipue qñ nihil fuit sanctū. **g** sequē
 nō sacramentū fuit nec in t̄petitiōe
 iurā sit sacramēto. **g** vero dicūt
 qñ nihil est iterandū sed sup̄plendū solū
 est quod fuerit pretermisum. Sed hoc
 verū esse nō pōt quia tunc pari ratione
 si aliqđ de substantiālibus fuisset nō ad
 hibitū illud non esset repetendū. hoc at
 modo non esset verū sacramentū scđa
 vice ppter obmissionem eius quod nō
 est prohibitum. Sicut non fuerat prima
 vice ppter eius obmissionē quod nunc
 est suppletū. Si vero certū fuerit omnia
 que sunt de substantia sacramenti con
 currisse in huiusmodi baptismo i casu
 extra necessitatis. v̄pute si p̄sbiter aut
 aliquis baptiset. qui materialia et for
 ma **g** alimi veraciter cognoscit licet
 cetera que sunt de solēnitate defuerint
 nullomodo rebaptisandus ē etiā cum
 conditione. sed caute sup̄plendum est
 quod pro necessitate vel caute fuerat p̄
 termisum. Nam cū i necessitate bapti
 satur tñ substantia baptismi seruat nō
 solēnitas. et si postea quod obmissum ē
 nō suppleat sciat beptisatus q̄ obligat
 ad illa sup̄plenda necessario et seruāda
 dum poterit et tps̄ habuerit. vt supra

dictum est vt scilicetate s̄set et exorciset
 Secus tñ facienti contentus ipse Eccle
 siastice institutionis cedit in peccatum
 nequicenti vero implere talia. Et in ob
 missionem morienti baptismus suscept
 i necessitate cedit in profectū salutis.
 Nec hoc p̄termittendū. q̄ vni testi etiā
 obstetrici offerenti. q̄ aliquis baptisat
 sit seruatis substantiālibus baptismi dū
 modo illa articulati exp̄resserit quesiti
 credendum est sicut et de Ecclesia con
 secrata.

Capitulum Secunduz ostendit que sunt de sub stantia baptismi

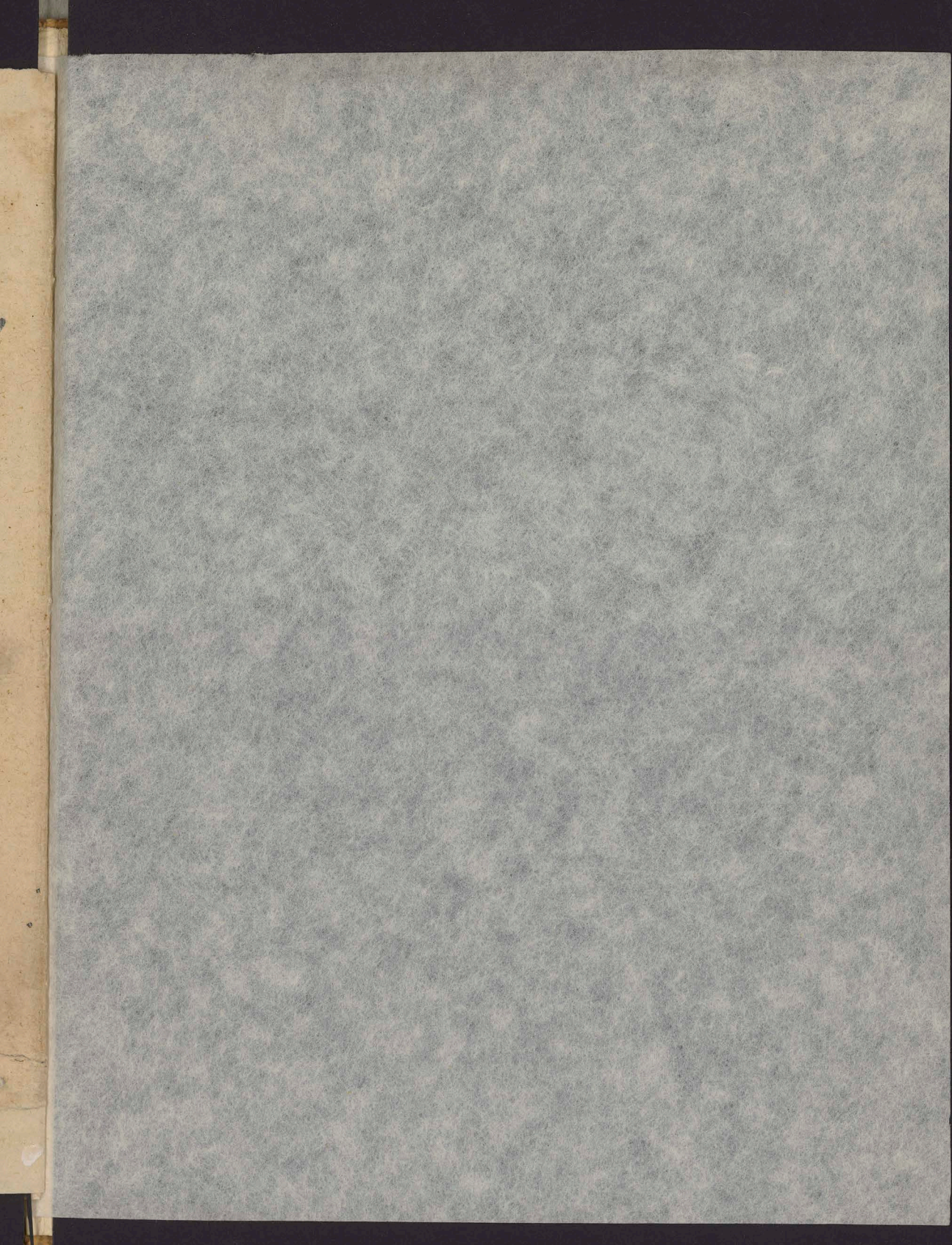
De igitur de substantiālibus baptismi
 liquidius oibus constare possit. Sciē
 dum q̄ ad substantiā sacramenti cuius
 libet requiritur materia elemēti forma
 verbi. assit et intentio prof̄rentis. **g**
 nullius est efficacie materia si non exp̄
 mātur verba ministri ppter virtutē san
 tificandi qua deus verbis cōtulit. Et in
 tertio sicut Albertus dicit dis. tertia q̄rti
 que exprimitur in actu et p̄nunciatiōe
 verbi nō erigit vt sit persone quā demō
 strat. p̄nomen ego. sed potius ecclesie
 cuius persona ille baptisat tenet tamen
 omni diligentia facere q̄ ex eo est vnde
 materia sacramenti baptismi sicut do
 ctos determinat in quarto circa dis.
 tertiam et recipue Petrus de palude

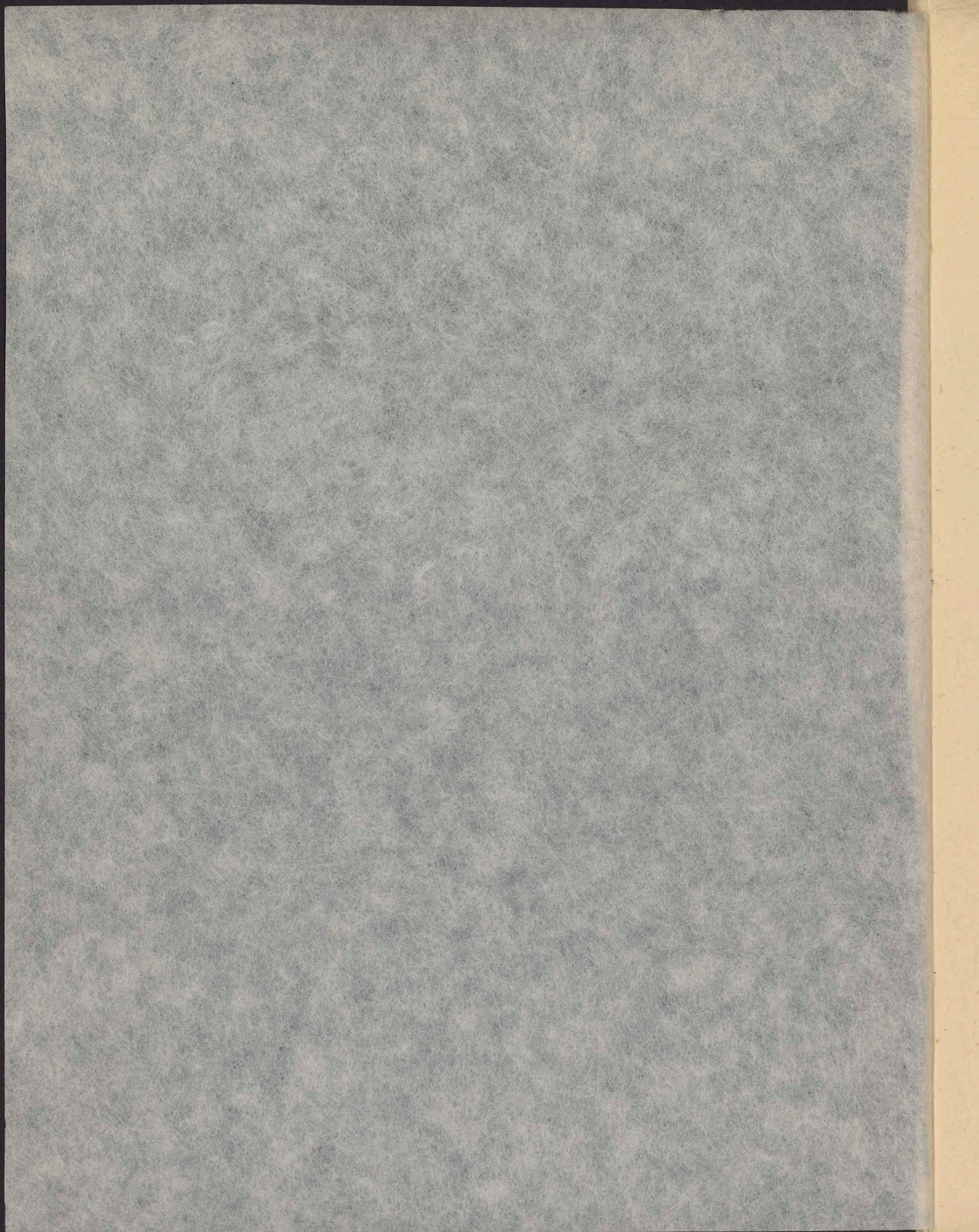
Idem questione tertia articulo scdo et
Thomas in tertia parte questione lvi
articulo vii. est duplex propinqua et re-
mota. propinqua quidem est ablutio
quesit aut perfusione sicut baptisabat
berthus Jacobus Josiam. et btus Lau-
rentius et nostra baptisat ecclesia que
no mergit ne debilitate ministri nequiti-
tis mergere et leuare periculum ptingit
in puero. et infundit ter quia vt dicit
masceus libro. quarto. capitulo primo
quoniam tempus mortis christi est baptismus
per tres mersiones tres dies sepulture
signantur. vel vt Albertus dicit. distinc-
tione quarti in tali triplici infusione actus ipse
conformatur forme sepulture et effectus
baptismi. quia sicut dicit Augustinus
vna sola morte. nos Christus a dupli-
morte absoluit culpe et pene eterne. vel
anime et corporis. fit etiam per aspersio-
nem quemadmodum apostoli baptisabat
multa milia vna die aspergendo. et tpe
ducis Lithuanie Vitoldi qui milibus
subditos ad baptismum urgebat. aut per
immersionem sicut orientalis Ecclesia
baptisat. Materia vero remota est aqua
elementalis pura naturalis vt aqua maris
Stagni fluminis fontis pluuie niuis rosus
glacii resolute seu pruinis vel grandinis
et que vere retinet naturalis aque spe-
ciem. saporem. et colorem non acetabulum
non ceruisia non vinum non acetum non
medo non aqua cum viuis aut cum grauis
cocta. non aqua alchimita non aqua la-
ctis non aqua distillata non vna. sed
quod fuerit aqua pura et naturalis siue illa

fit frigida siue calida. imo dicit Alber-
tus in quarto circa finem distinctione tertia
quod tempore hyemis et frigoris tutius est
baptisatum fieri in aqua calida. ne alias
aque frigore paruuli penetrantur. et ita
moriuntur. cum etiam contingat frequen-
tius vt inde contrahant paruuli mor-
tales infirmitates aqua frigiditate nimia
penetrante corpuscula eorum. vnde si fons
baptisatus reselatur dissoluatur igne
vel aque. et de superfusione vt sic resolu-
tione temperate calescat nec oportet
vt ex hoc fons denuo benedicatur. Aqua
itaque ex suis proprietatibus proprietas
huius sacramenti accipitur. dicit enim
Albertus vbi de officio missae scribit du-
stinctione tertia tractatu. scdo. capitulo
quinto. Quod sacramentum ecclesie nihil
in gratia causat quod ex similitudine non
significat. significare autem non habet
nisi ex elemento visibili. ex quo corporali
elemento sumitur in sacramento signifi-
catio ad inuisibile sacramenti spirituale
effectum. Sicut in baptismo sumitur
ex aqua significatio intinctionis inte-
rioris et ablutio ab originali peccato.
nam sicut aqua proprium est abluere vitidare et re-
frigerare. Sic aqua baptismi abluunt ma-
culam nitidat animam a reatu culpe refrige-
rat incendium somitis et concupiscentie
Vnde quia virtute verbi datur aque virtus
hec operandi in anima. vt abluat san-
ctificet refrigeret et nitidat animam vel quod
dicit Albertus in quarto. circa distin-
ctionem primam hinc ad aque tactum.
sequitur alteratio in anima. Et illud

Et illud mirabile elementū scilicet aqua
virtute inuisibili agens tangit & auert
animā et sanat eam. vñ dicit Augustin⁹
Omelia octogesima et habentur vba i
Canone prima questione prima. c. de
trabe. detrahe verbum aque qd̄ erit nisi
aqua. Accedit verbū ad elementū et fit
sacramentū. vnde autē ista tanta vtus
aque vt corpus tagat et cor auat. nisi
faciente verbo. Non quod aqua sit qd̄
credit. l. Circa mater hanc qd̄
dubia simplicibus scita necessaria oc
currunt. Primū quid faciendū sit cum
puero in cui⁹ partu laborat mater par
turiens. quāuis scribatur de Consecra
tione dis. quarta. c. qui i maternis. q̄ in
tero existentes nequeāt baptisari. q̄ nō
dū in Adam generati sunt. et i Christo
regenerari nō poterunt. Tñ Thomas
dicit in tertia parte questione. lvi. arti
cul. vii. q̄ si sit in partu piculū. & caput
emerferit aspergi debet et baptisari a
quocūq; et taliter baptisatus in debita
formā nō iterum baptisandus erit et v
ter⁹ natus. quia perfecte est baptisat⁹.
Idem dicit Petrus de palude circa dis
vi. quart. questione prima. arti. primo
In periculo si caput fuerit aspersum qz
sensus omnes in eo vigēt. postq; vñ
tandem egreditur non est amplius ba
ptisandus. nisi certū esset de insufficientia
formē vel dubitaretur ppter imminens
periculum vbi perborrescentia obstri
ces attonite vix seipsas cognoscūt & ces
pitant in factis et verbis. Lucioz igitē
via eligēda ē semp. m. Scōz dubiū

si manu pede aut alia quacūq; corpis
parte alia q̄scapite se puer ab vtero mō
strauerit. quid faciendū respondent idē
doctores locis quib⁹ supra q̄ pars ap
parens baptisetur tñ post egressum to
tū sem. puer postea sub conditione pro
pter dubiū baptisēt. velud dicit Petrus
de palude cōmutatur eī infantulus in
ali aspersione ante egressum deo q̄ suā
potentiam non alligauit sacramentis.
Thomas tamē dicit q̄ post egressum
ex vtero ta is baptisandus ē simpliciter
quia talis cōmuniter a doctoribus nō
reputatur baptisatus esse. S; dices i
baptismo apostolorū cū tria milia ho
minum vna die per aspersione bap
tisarentur. verisimile ē non oēs in capi
tibus aspersos fuisse. Sed alios in hu
meris alios in pectore. et alios in alijs
diuersis corporis partibus. ergo simili
rōne videt q̄ veri baptisati nō fuissent
respōdet Petrus de palude. vbi supra
q̄ dominus impleuit cuius dispēsatio
tunc fuit in materia sicut et i forma quā
do in noie Ihesu Christi baptisabant
n. Terciū dubiū quid si mulier viuā
in vtero gerēs infantulū moreret dicit
Petrus de palude non sepeliatur donec
puer viuens extrahatur precisione ex v
tero viua tamē mulier. nullaten⁹ scindi
debet ppter pueri baptismū. etiā si puer
deberet sine baptismō mori in vtero añ
quā ipsa moreret. Quia nō sunt faciēda
mala vt eueniāt inde quecūq; bona. ad
Ro. 3. Similiter quoq; pregnans aliq
mulier in mortē condēnata scindi non

Biblioteka Jagiellońska

stdr0032880

